ALLA LÄRARE
är modersmålslärare

Av lektor BENGT HOLMBERG

ORDKUNSKAPEN i våra skolor har på senaste tiden diskuterats rätt livligt i dagspressen. Kritik har riktats dels mot språket i läroböckerna, dels mot skolans sätt att sköta undervisningen i ordkännedom. Jag vill med efterföljande rader söka belysa en sida av det vidlyftiga problemkomplexet, nämligen frågan om skolans möjligheter att berika sina elevers passiva ordförråd, den del av ordskatten som omfattar ord vilkas betydelse man förstår, även om man inte använder dem i dagligt tal.

All erfarenhet visar att orden bör studeras i sitt naturliga sammanhang. Undervisningen i ordkännedom springer därför alla ämnesgränser. I de flesta skolämnen är värt eget språk det oundgängliga kommunikationsmedlet. Vid ett studium av exempelvis historia, geografi, matematik och fysik är grundförutsättningen för ett gott resultat givetvis att eleverna verkligen begriper de ord och uttryck med vilkas hjälp stoffet presenteras. Märk väl att det här inte bara blir frågan om vissa facktermer. Också ord som inte enbart är bundna vid ifrågavarande ämnesområde måste uppmärksammas och vid behov förklaras.

Uppgiften varierar alltefter skolstadiet. I folkskolan med dess klassläraresystem — där alltså samme lärare vanligen undervisar i alla ämnen — blir väl den ständiga hänsynen till ord och ordbetydelser inom de olika ämnesområdena tämligen självfallen. Men även i läroverken måste samma princip tillämpas, inte bara på realskolestadiet, utan även inom gymnasiet. Ordundervisningen måste gå fram på så bred front som möjligt om den ska bli effektiv. Det vill synas som om fackläraren i gemen inte alltid fått upp ögonen för detta faktum. De har en viss benägenhet att skjuta ansvaret för elevernas ordkunskaper över på modersmålslärarnas redan förut hårt tyngda axlar. Det kan därför ifrågasättas om inte kravet på fackläraras medverkan vid studiet av den ordskatt som kännetecknar de skilda ämnesområdena åtminstone i princip borde komma till uttryck i våra skolors undervisningsplaner och metodiska anvisningar.

Det bör alltså slås fast att modersmålsläraren inte ensam gör i land med den väldiga uppgift som ordundervisningen innebär. Men givetvis bör han verksamt bidra till ett gott resultat. Frågan blir på vilka vägar detta kan ske.

Elevernas passiva ordförråd utvidgas främst genom läsning. Texturvalet spelar därför en ytterst viktig roll. Det måste fylla höga krav på kvalitet och allsidighet. I detta sammanhang vill jag särskilt betona kravet på allsidighet. Med folkskolans läseböcker behöver man knappast rikta några gravare anmärkningar från ordförrådets synpunkt. Läsebokerna för realskolan är väl också i stort sett tillfredsställande, även om man i den mårder en viss tendens att låta skönlitteraturen breda ut sig på bekostnad av andra framställningstyper. Men på gymnasiestadiet skapar de lästa texterna inga gynnsamma utgångspunkter för ett praktiskt fruktbart ordstudium. Där studerar man så gott som enbart svensk diktning i bunden och obunden form.

Den viktigaste orsaken till denna ensidighet finner vi enligt min uppfattning i den snäva gränsdragningen mellan skönlitteratur och annan litteratur. I nuvarande litteraturhistoriska arbeten, vilkas uppläggning starkt påverkar utformningen av skolans läseböcker och antologier, har man alltmer börjat sätta likhetstecken mellan begreppet litteratur och begreppet diktning. I Schück—Warburgs på bred basis byggda arbete finner vi ännu i band 6 namn som Berzelius, Retzius, Hierta, Fryxell etc. och redogörelser för deras produktion. Men i sjunde och åttonde delarna av samma arbete har de tidigare principerna övergivits. Både Castrén och Lander behandlar så gott som enbart fiktionslitteraturen. Denna begränsning är fullt förklarlig, om man tar hänsyn till användningen av litteraturen under senare tid. Men den borde klart och tydligt ha deklarerats. I vissa fall leder förfaringssättet till egendomliga konsekvenser. Man finner exempelvis att Lander inte nämner Siwertz utställda reseskildringar. De är dock i många fall toppunkter i författarens produktion. Tillhör inte ämne de "litteraturen"? För en engelsman är det naturligt att redan i skolan handböcker i litteraturhistoria finna särskilda kapitel ägnade åt historiskt, biografiskt, filosofiskt och naturvetenskapligt författarskap. För honom är det självklart att namn som Macaulay, Carlyle, Faraday, T. H. Huxley hör till litteraturen. Han skulle bli ytterst förvånad om man sökte förbigå Churchills rent litterära förtjänster. Också fransmännen har en liknande inställning till begreppet litteratur.

Vi behöver i vår gymnasieundervisning frigöra oss från överbetoningen av fiktionslitteraturen och söka åstadkomma en hälsosam balans mellan denna och annan god litteratur. Effektiva hjälpmedel i denna strävan vore antologier, innehållande moderna välskrivna texter av typen reseskildring, populärvetenskaplig essäistik, journalistik, idédebatt etc. Eleverna skulle därigenom få en allsidigare kontakt med nutidssvenskt ordförråd, inte minst från områden som nu ligger mer eller mindre utanför skolans räckvidd.

I USA har man på sina håll löst det problem jag nu berört. Vid University of California i Los Angeles använder man på collegestadiet en s. k. omnibus som textunderlag. Urvalet i denna volym (Rolfe, Davenport: "The Modern Omnibus") har inte dirigerats av historiska, utan av stilistiska synpunkter. Vid sidan av prov på amerikansk diktning innehåller boken moderna essäier och artiklar om så skilda ting som "How to Boil Water", "The Behavior of Pain", "The American Character", "Our Moral Chaos", "The Biologist Looks at Man" etc. Den språkliga utformningen är förstklassig, och man återfinner många kända namn på författarlistan.

Det är klart att också den fria läsningen är av stor betydelse för uppbyggandet av ett allsidigt ordförråd. Den bör på allt sätt uppmuntras av skolan. Modersmålsläraren kan hjälpa eleverna att starta läsecirklar. Han kan dessutom göra dem hemmastadda i ortens bibliotek och rekommendera lämplig litteratur. Därvid kan han dra en lans även för andra arbeten än de rent skönlitterära.

Men även studiet av fiktionslitteraturen behöver en rätt grundlig reformering i våra gymnasier. Trots allt vad som skrivits och talats i denna sak visar modersmålslärarna fortfarande ofta benägenhet att nonchalera hela vår rika 1900-talsdiktning, vanligen med den motiveringen att de inte hinner behandla den. Jag stöder detta påstående på ett rätt representativt material, insamlat bland nyexaminerade studenter. Till lärarnas försvar kan anföras att censorerna vid förhören i studentexamen oftast ger uppgifter som rör vår äldre litteratur. Ibland är dessa uppgifter krävande och snävt avgränsade. Själv blev jag för några år sedan av en censor uppmanad att förhöra en grupp examinander på den platonska strömningen i svensk förromantik. Sådana erfarenheter kan lätt leda till en snedvridning av kursupplägningen. Nu är det visserligen så att den enskilde läraren stadgeenligt har stor frihet att variera kursinnehållet, en frihet som tyvärr alltför sällan utnyttjas. Men vill man att gymnasiets litteraturstudium skall få en mer allsidig prägel, då måste alla krafter, även den kontrollerande institutionen, medverka därtill. Detta att så gott som all tillgänglig tid ägnas åt studiet av våra klassiker kan i längden inte försvaras. De senaste årskullarna bland studenternas opponenter — inom parentes sagt — starkt mot den nuvarande ordningen. De kräver bättre orientering i nutidsdiktningen. Då man just där möter det nuvarande ordförrådet i all dess rikedom, är det synnerligen viktigt att detta studium inte försummas.

Aktivitetspedagogiken är på frammarsch. De nya metoderna förutsätter att eleverna i längt större utsträckning än tidigare självständigt arbetar med det kunskapsstoff som skall behandlas. Den nya arbetsformen ställer höga krav på hjälpmedlen. Bl. a. blir behovet av en för skolbruk lämpad ordbok starkare än någonsin tidigare. Som bekant är våra större ordböcker ännu ofullhordade. De övriga är starkt föråldrade och dessutom utsålda. Det är genant att en gammal kulturnation som vår inte äger någon lättillgänglig ordbok. Skolan måste snarast framträder vid en undersökning av de påstådda intelligenskillnaderna mellan olika samhällsklasser, män och kvinnor, raser och landsbefolkning. Vid en intelligensmätning av skolbarn visar det sig att i stort sett begåvningen växer med den sociala standarden, och många har av detta alnitt sig till att se, att s. k. bildade svenska allmänheten så full av sedan länge sönderskrapgrna fördomar att denna auktoritativa och objektiva redogörelse fyller en betydelsefull kulturell uppgift.

I anslutning till dessa förklaringar och sammanfattningar (särskilt av amerikanen Klineberg) framhåller Boalt att målen i vår tid i många fall är väsentligen bestämmande, även om lekmannens erfarenhet och tyngdpunkten i undersökningar lätt leder till tro på arvet såsom avgörande faktor. Några exempel. Under första världskriget mättes intelligensen på stora grupper av värnpliktiga, och resultatet blev att vissa invandrade amerikaner och invandrare från Kanada och Storbritannien stod högst, sedan kom nordeuropéer, sämst skandinaver och tyskar, därefter immigranter från södra och östra Europa och till slut negrerna. Men senare undersökningar har visat att de konstaterade skillnaderna helt eller huvudsakligen berodde på miljöfaktorer: uppväxtförhållanden, utbildning, social situation. Jämför man exempelvis negrer och infödda vita amerikaner som i miljöhänseende varit och är likställda, observeras ingen eller nästan ingen olikhet i intelligens. Den mest ingående framställningen av forskningarna på detta område har givits av den nyss nämnde Klineberg i den av professor Myrdal ledda utredningen ("Characteristics of the American Negro"); slutsatsen blir att efter all sannolikhet inga intellektuella skillnader finna mellan vita och negrer. En rad undersökningar tyder på att andra psykologiska skillnader mellan raser och nationer antingen är illusoriska eller utestående beror på olikheter i kulturmiljö.

Samma resultat framträder vid en undersökning av de påstådda intelligenskillnaderna mellan olika samhällsklasser, män och kvinnor, stads- och landbefolkning. Vid en intelligensmätning av skolbarn visar det sig att i stort sett begåvningen växer med den sociala standarden, och många har av detta alnitt sig till att se, att s. k. bildade svenska allmänheten så full av sedan länge sönderskrapgrna fördomar att denna auktoritativa och objektiva redogörelse fyller en betydelsefull kulturell uppgift.

I anslutning till dessa förklaringar och sammanfattningar (särskilt av amerikanen Klineberg) framhåller Boalt att målen i vår tid i många fall är väsentligen bestämmande, även om lekmannens erfarenhet och tyngdpunkten i undersökningar lätt leder till tro på arvet såsom avgörande faktor. Några exempel. Under första världskriget mättes intelligensen på stora grupper av värnpliktiga, och resultatet blev att vissa invandrade amerikaner och invandrare från Kanada och Storbritannien stod högst, sedan kom nordeuropéer, sämst skandinaver och tyskar, därefter immigranter från södra och östra Europa och till slut negrerna. Men senare undersökningar har visat att de konstaterade skillnaderna helt eller huvudsakligen berodde på miljöfaktorer: uppväxtförhållanden, utbildning, social situation. Jämför man exempelvis negrer och infödda vita amerikaner som i miljöhänseende varit och är likställda, observeras ingen eller nästan ingen olikhet i intelligens. Den mest ingående framställningen av forskningarna på detta område har givits av den nyss nämnde Klineberg i den av professor Myrdal ledda utredningen ("Characteristics of the American Negro"); slutsatsen blir

HERBERT TINGSTEN

Socialpsykologisk orientering

DOCENT *Gunnar Boalt* har med sin bok *Socialpsykologi, Tolv kapitel om människa och miljö* (Gebers, 5 kr.) givit oss en kortfattad och innehållsrik handbok i ett ämne av utomordentlig vikt, där god upplysning på svenska inte förut fanns att tillgå. Boken bygger huvudsakligen på den rika sociala psykologiska litteratur som under de senaste årtiondena tillkommit i USA och innehåller sakrika och klara, stundom av en torr humor kryddade sammanfattningar av dess resultat. Särskilt i fråga om förhållandet mellan arvets och miljöns betydelse för skillnaderna mellan olika människor är denna bok synnerligen växer med den sociala standarden, och många har av detta alnitt sig till att se, att s. k. bildade svenska allmänheten så full av sedan länge sönderskrapgrna fördomar att denna auktoritativa och objektiva redogörelse fyller en betydelsefull kulturell uppgift.

I anslutning till dessa förklaringar och sammanfattningar (särskilt av amerikanen Klineberg) framhåller Boalt att målen i vår tid i många fall är väsentligen bestämmande, även om lekmannens erfarenhet och tyngdpunkten i undersökningar lätt leder till tro på arvet såsom avgörande faktor. Några exempel. Under första världskriget mättes intelligensen på stora grupper av värnpliktiga, och resultatet blev att vissa invandrade amerikaner och invandrare från Kanada och Storbritannien stod högst, sedan kom nordeuropéer, sämst skandinaver och tyskar, därefter immigranter från södra och östra Europa och till slut negrerna. Men senare undersökningar har visat att de konstaterade skillnaderna helt eller huvudsakligen berodde på miljöfaktorer: uppväxtförhållanden, utbildning, social situation. Jämför man exempelvis negrer och infödda vita amerikaner som i miljöhänseende varit och är likställda, observeras ingen eller nästan ingen olikhet i intelligens. Den mest ingående framställningen av forskningarna på detta område har givits av den nyss nämnde Klineberg i den av professor Myrdal ledda utredningen ("Characteristics of the American Negro"); slutsatsen blir

— och även allmänheten — skulle vara bäst betjänt av en illustrerad ordbok, exempelvis av typen Webster, Larousse eller Brockhaus. Vi hoppas alltså att snart få se en sådan på våra bokhandelsdiskar!

Som annan källa till utökande av elevernas ordförråd är läsningen av muntliga framställningar. Varje erfaren lärare vet hur nödvändigt det är att rätta valet av ord och uttryck efter elevernas nivå. Det brukar höras till nybörjarsyndarna att överskatta elevernas ordkännedom. Därmed vill jag inte ha sagt att läraren inte får använda ord som eleverna inte tidigare hört. Men nyheterna får inte komma för tätt, och läraren bör kontrollera att eleverna förstått dem. Den ordkunskap som på detta sätt liksom i förbigående inhämtas i skolans olika ämnen är enligt min mening av stor betydelse.

Skolan har även andra möjligheter än de nu antydda att levandegöra vårt språks ordmassa. De sammanhänger emellertid mer eller mindre intimt med uppgiften att göra det av eleverna inhämtade passiva ordförrådet aktivt. Avslutningsvis vill jag bara peka på det tämligen självklara faktum att gränserna mellan passivt och aktivt ordförråd är flytande. All på ordkunskap inriktad undervisning gagnar givetvis båda formerna av ordkännedom.

Jöklar och klimat

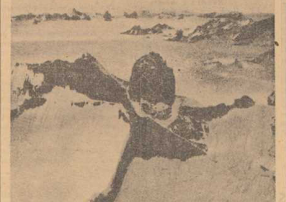

Sydpolarlandskap.

HANS W:son AHLMANN, en av nutidens främsta — kanske den allra främste — utforskare av glaciärsena livsyttringar och livsbetingelser, fyllde för någon tid sedan sextio år. Det skedde i stillhet. Men en festskrift undgick jubilaren inte. En ståtlig volym, kallad *Glaciers and Climate* (Geografiska Annaler, häfte 1—2, 1949), hade sammanställts av hans kolleger, lärjungar och vänner. Den är med sina trettitre bidrag av författare från tolv länder och två världsdelar en *imposant* manifestation av den geografiska världens beundran för Hans Ahlmanns forskargärning.

Det behövdes fyra författare för att — inledningsvis — klargöra Ahlmanns insatser rörande sambandet mellan klimat och landis: Lawrence P. Kirwan (London), Carl Mauson Mannerfelt (Stockholm), Carl Gustaf Rossby (Stockholm och Chicago) samt Valter Schytt (Stockholm). Större delen av boken knyter också mer eller mindre direkt an just till detta Ahlmanns vetenskapliga livsverk, vilket började på Styggedalsheien i Jotunheimen för trettio år sedan, sedermera utsträcktes till att innefatta Spetsbergen, Island, Lappland och Grönland och nu står i begrepp att krönas genom den "Norsk-svensk-britiska expeditionen till Antarktis 1949—1952". Detta geografiska storföretag har Hans Ahlmanns till sin andliga fader, även om den direkta ledningen lämnats i yngre händer. Med stor takt och seg energi har han lyckats lotsa sin plan förbi den nationella chauvinismens Skylla och Charybdis, för att nu inte tala om de finansiella blindskären. Dess främsta syfte är att till andra sidan jordklotet utbreda det nät av glaciologiska observationer som Ahlmanns tidigare expeditioner knutit kring den atlantiska sektorn av norra halvklotet. Expeditionen skall bl. a. under två sydsomrar och två sydvintrar undersöka den antarktiska kontinentens ismantel med samma metodik som Ahlmann utarbetat för att få exakta mått på landismarsk påvägmad — eller sammansjunkande — under olika former av Nordatlantens havsklimat. Ytterst gäller det att utröna om det också i

sydpolarlandets bistra luftstreck finns en motsvarighet till den "glaciärdöd" som under det senaste halvsekket varit så kännetecknande för alla länderna runt nordpolen. Med andra ord: det är vår nuvarande tidsålders märkliga och ansenliga klimatförbättring som Ahlmanns glaciologiska arbeten syftar att få ett livtag på. Och det är samma företeelses lokala nyansering till art och ursprung — och dess universalitet — som också festskriften i första hand belyser.

Denna belysning är särdeles mångsidig. Den gäller glaciärerna själva, deras struktur, rörelse och övriga dynamiska förhållanden. Den gäller landisens historia i nutid och förntid. Den gäller väderleken och dess variationer i relation till glaciärernas "isregim". Och materialet kommer från Kebnekaise och Kenia, Kanada och USA, Island och Alperna. Men boken gör, som det heter i dedikationen till festföreståel, ingalunda anspråk på att vara någon uttömmande redogörelse för alla de fenomen som ryms under rubriken "Jöklar och klimat", endast att ge korta översikter över ämnets mångahanda geofysiska, glaciologiska och klimatologiska specialproblem. Annat vore också för mycket begärt. Det torde bli förbehållet den Ahlmannska sydpolarexpeditionen och den kedja av observationsstationer från Sydamerikas sydspets till Nordamerikas nordkust som Ahlmann lyckats samordna med sin expedition, om också inte att helt sluta kretsen av fakta som behövs för att förklara den nutida klimatförändringen, så i varje fall att ge det viktigaste lösenordet till dess gåta. Detta är det resultat som vi framför allt hoppas på genom Ahlmanns attack mot Antarktis. Vid sidan härav träder de vanliga "upptäckarbedrifterna" helt i skuggan, som världsdelen också ger rikliga tillfällen till och som helt visst icke kommer att försummas.

LENNART von POST

FOLKET FRÅN PORKALA

Den unga finska författarinnan *Rita von Willebrand* vann Finlands pris i den nordiska tävlingen om bästa landsbygdsroman med en debutbok *Så var med dem* (LT:s förlag, 7:00, och nog vägar man säga att denna skildring av landstflyktiga Porkalafiskares kamp för att få fast mark under fötterna igen, en stuga, en brygga och plats att torka utebliningsskärnora på, är värd sitt pris om den också icke är past kan räknas till den stora litteraturen. Problemlösningen är kanske lite flickromantisk — den stilige fiskarpojken får hälmen som familjen behöver till skänks av en godsägare, som desförinnan till hälften adopterat honom — och skildringen går knappt på djupet, men den är rapp och livfull, ger snabbteckande interiörer från både hetsiga midsommarnätter och morgontidigt trälande med skötarna i storm och 256 och är en åtskilligt om hur kustfiske går till, på samma gång som den antyder åtskilligt om aktuella stämningar och frågor i efterkrigs-Finland. Porträtten av fiskarpojkarna är ledigt gjorda, och naturscenerierna knappa och precisa.

SVEN HALLÉN

Försiktig utredning om dyrortsgrupper

Socialstyrelsen förordar att en utredning nu sättes i gång angående de principer som bör tillämpas vid nästa dyrortsgruppering. Några men, genomgripande förändringar i de grundläggande principerna bör dock inte nu komma i fråga och utredningen bör icke vara bunden att framlägga förslag så snart att resultaten kan utnyttjas i samband med kommunsammanslagningen.

Kommunindelningsreformen kommer att på landsbygden föra med sig ganska genomgripande förändringar i dyrortsindelningen, och denna bör enligt styrelsens mening genomföras enligt schematiska regler och i budgetmässigt att företa en prisinsamling vidsträckt material. Eventuellt kan det vara först 1952 då de nya kommunala områdena indelningen i fem ortsgrupper och därmed även att ändra dyrortsindelningen av skattesvårdsområden och löner. De senare ändringarna bör därvid om möjligt icke genomföras förrän resultatet av dyrortsundersökningen är känt, uttalar styrelsen.

ganen skulle få bära ansvaret för prisuppgifterna.

I samband med en ny dyrortsutredning kommer det sannolikt att vina sig nödvändigt att justera den nuvarande indelningen i fem orts-

februari realisationen rullar vidare . . .

med massor av goda NK-erbjudanden!

"Aldrig har jag varit med om något liknande" — röster från många, många NK-kunder i går, på den stora realisationens första dag. Utelandet avsåg både de fantastiskt förmånliga varuerbjudandena och även publikinlströmningen, som var av gigantiska mått. Den senare förde med sig kraftiga stockningar vid entréerna — dörrarna måste tyvärr stängas sammanlagt cirka 2 timmar. Väntan blev lång och vi be alla dem som måste posta i det smålla februarivädret om överseende härmed. Det var emellertid en nödvändighet för att försäljningen skulle kunna flyta någorlunda obehindrat inom varuhuset.

I dag torde det bli något lugnare — och det finns fortfarande mängder av goda NK-varor kvar — till hänsynslöst nedsatta priser. En handfull exempel . . .

Damkappor, damklänningar, blusar och kjolar, damhattar, 1 tr.

Ulstrar från ..... 69:—
Kajfor från ..... 79:—
Gummi-regnkappor från 24:50
Ylleklänningar från 59:—
2-delade mamsaklänningar i ylle .. 69:—
Blusar i silkespiké, i vitt, rosa och blått 13:—
Udda sidenblusar fr. 16:75
Udda kjolar, ylle, fr. 19:—
Sammetshattar 27:50
Dambattar i hårfilt 19:50
Dito i silkfilt 14:50

Flickkläder, 1 tr.

Udda flickkappor, 3—6 år, från .... 39:—
Dito 7—12 år, från 59:—
Udda backfischkappor, från ..... 79:—
Dito med skinnbesatts från ..... 110:—
Udda backfischklänningar till mycket reducerade priser. *Flickshorts*, bomull, från 7:90

Babykläder, 1 tr.

Viyellklänningar med byxor 11:90

Yllety ger, Ljusgården

1 200 meter klänningstyg i engelskt bellylle, i blått, royalblått, turkos, rött, grönt samt brunt, 130 cm. brett, säljes till det fantastiska priset pr meter 6:30
Realisationen av siden och bomull fortsätter i Manufakturhallen, 1 trappa.

Linnevaror, 1 tr.

Lakanssvåv, svensk, blekt, prima bomull, med fel och fläckar, 170 cm. bred, pr meter **2:70, 2:80, 3:20**

Herrkläder, 2 tr.

Stora prinsedsättningar på kvalitetskläder.
Kostymer av helylle-kamgarn **109:—, 119:— 129:—, 149:—**
Ulstrar, fina helyllekvaliteter, **89:—, 109:— 119:—, 129:—**
Skinnjackor i NK:s utmärkta specialmodeller, **109:— 119:—**
Kort ungdomsmodell av mucka med fårskinnskrage **99:—**
Högfin, *engelsk poplinrock*, endast små storlekar, extra billigt ..... **99:—**
Långa byxor i praktiska, melerade tweedtyger, **24:50—29:50**
Golftyxor, helylleweed, extra billigt **29:50**

Herrhalsdukar, Lilla Hallen

Rayonhalsdukar, enfärgade och i vackra mönster **1:90-4:20**
Engelska ylleha lsdukar, fantastiskt slitstarka, skrynkelfria **3:20**
Helsidenhalsdukar i italiensk och schweizisk material **6:20** och **8:20**
Butterflies i finaste helsiden- och rayonkvaliteter. Stort mönsterurval i såväl diskreta som glada färger.
Rayon **3:25**
Helsiden **5:25**

Herrhattar, bottenv.

Mjuka hårfiltbattar, mycket bra kvaliteter, före 27:50, 29:50 och 31:—, nu **19:50**
Kvalitetshattar, före 37:—, nu **22:50**
Dito före 42:— och 45:—, nu **29:50**

Herrhandskar, bottenvån.

Udda herrhandskar av mycket bra kvaliteter, både ofodrade och med mjuka, fina bly lle-fodor, **12:90** och **14:90**
Renbudshandskar, 2:dra sorteringen (överstdan nästan utan insektsstygn) i grått och brunt, med yllefodor **14:90**

H ertrikå. bottenvån.

Udda helylle pullovers och *cardigans* av verkligt goda kvaliteter, med ärm, oerhört nedsatta, t. ex. 27:50 upp till 40:—, säljas nu för endast **14:90** och **19:90**
Herr-sportstrumpor i helylle, enfärgade och mönstrade, en del som kostat 6:40 upp till 9:—, utförsäljas nu för endast per par **4:90**
Handsvävda, eleganta *helylle-scarfs*, före 7:50, 8:50, nu endast **3:90**
Sommartröjor (beach wear shirts) med korta ärmar, både enfärgade och tvärrandiga i trevliga färger, förr 10:50 upp till 13:—, nu endast **4:90** och **6:90**
Stor utförsäljning av *udda underkläder*, oberoende av vad NK:s verkligt goda kvaliteter i interlock, bomullsjersey och eller lahmann kostat, pr plagg **4:90** och **6:90**

Herrskjortor, bottenvån.

Fantastiskt förmånliga priser! Mönstrade *poplinskjortor* med fast krage, skönhetsfel, **9:90**
Amerikanska *poplinskjortor*, diskreta "fil à fil"-mönster med fast krage, före 19:—, nu **12:90**
Vita effektmönstrade *poplinskjortor* med fast krage, amerikansk tillverkning, förr 19:50, nu **12:90**
Sportskjortor, före 11:75, nu **7:90**
Dito före 21:50, 22:50, nu **12:90**
Enfärgade *poplinpyjamas*, endast **17:90**
Vita *badrockar*, storl. 46—52, före 68:—, nu ..... **39:—**

Möbler, 3 tr.

Madbord, rektangulärt, mahogny, med utdrag .. **215:—**
Halvbåga *sköp*, alm **225:—**
Dito mahogny .. **295:—**
Soffgrupper med en soffa och en fåtölj, klädda med linnekretong **285:—, 485:—**
Eleganta *soffgrupper*, passande salong till mycket nedsatta priser.
Extra! Några *soffgrupper* (soffa och fåtölj), där soffan är med resärer i sits och armstöd och erbjuder bäddplats, 80 cm. bred ..... **975:—**
Dessutom udda *fåtöljer*, *stolar* och utgående modeller i *sportstugemöbler* till kraftigt reducerade priser.

Möbeltyger, 2 tr.

Utmärkt *ottomanstyg* i bomull, 150 cm. bredd, smalrandig ton i ton, i blått, grönt och rött, före 29:50, nu endast **14:50**
Helsidenbrokad i gustavianskt mönster, grön och brons botten, 130 cm. bredd, före 78:—, nu ..... **39:—**

Gardintyger. 2 tr.

Tvärrandig *allmogegardin* i ylleka lvalitet, flerfärgad, 80 cm. bredd, förr 8:50, nu **5:—**
Småmönstrad *kretong* på naturfärgad botten, 130 cm. bredd, förr 12:80, nu **7:50**
Modernt mönstrad *kretong* i bomull/linne-kvalitet på röd, gul och grön botten, förr 19:50, nu **11:50**

Vaxduk, 2 tr.

Bänkvaxduk i mycket kraftig kvalitet, 80 cm. bredd, pr meter endast **1:50**

Liberty, 2 tr.

Utförsäljning av alla band i höga kvaliteter till vrakpriser.

Gosskläder, Ljusgården

Fodrade *golfbyxor* i präktiga tyger. Udda storlekar **15:90**
Långbyxor, kraftig grå ylleflanell.
Storlekar 8—16 år **19:90**
Sportskjortor i slitstarka tyger och i trevliga mönster. Udda storlekar. Obetydliga skönhetsfel **6:90**
Montyskjortor i präktig bomullstwills, käcka färger, udda storlekar **4:90**

Gosskläder, 1 tr.

Kostymer med helfodrade golfbyxor i helylleweed, stort mönsterurval, storlekar 8—14 år ..... **44:—** och **49:—**
Skolblazers i helylleweed. Käcka färger och mönster. Storlekar 6—14 år ..... **29:—**
Regnrockar i glada färger. Storlekar 2—8 år .. **9:90**
Tvådelade, *fodrade overalls* i blå bomullstwills. Storlekar 1—4 år **18:90**
Dito i brun, slitstark ylleweed. Storlekar 1—6 år **29:—**
Lekbyxor med långa ben och med hängslen, i kraftig bomullstwills, käcka färger, storl. 2—8 år **5:90**

Juniorkläder, 2 tr.

Storlekar 15—19 år
Trenchcoats, präktiga kvaliteter, förr 144:— — 173:—, nu **99:— — 129:—**
Poplinrockar, beige, förr 70:—, 84:—, nu **39:—** och **59:—**
Blazers, före 45:— — 70:—, nu **29:—** och **59:—**
Skiddräkter i präktig gabardin eller diagonal, före 67:— — 90:—, nu **49:—** och **59:—**
Pullovers och *Cardigans* i präktiga helylleklvaliteter, före 28:— — 45:—, nu ..... **16:90** och **18:90**

Obs! Realisationsvaror bytas ej

A/B NORDISKA KOMPANIET

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.